

I. HLEDÁNÍ BOHA – 10. Proč Bůh dopouští utrpení?

Častým argumentem pro odmítání Boha je: "Pokud by Bůh existoval, tak by nebylo tolik utrpení ve světě." Nyní si představte, že by Bůh skutečně neexistoval a neexistovala by ani křesťanská morálka, kterou učil a žil Ježíš Kristus. Jedná se o morálku, která prikazuje lidem na prvním místě milovat Boha celým srdcem, duší, myslí a silou a na druhém místě milovat bližního jako sebe sama. Morálku, která prikazuje člověku milovat i svého nepřítele. Morálku, která prikazuje lidem svatost a dokonalost tak, jak je svatý a dokonalý jejich nebeský Otec. Morálku, dokonalým příkladem které je Boží Syn Ježíš Kristus. Ač se nedopustil žádného hříchu (zla), byl vydán svými krajany pohanům, kteří jej bičovali, potupili a přibili na kříž, kde trpěl a umíral za naše hříchy. Ježíš se však za své katy modlil:

Lukáš 23:34 Tehdy Ježíš řekl: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!" ... (NBK)

A zatímco byl v agonii smrti, kolemstojící se mu posmívali (Matouš 27:41-43). Apoštol Petr napsal o Ježíšově utrpení:

1 Petrův 2:23 On, když mu spílali, nespílal zpět; když trpěl, nehrozil, ale předával [vše] Tomu, jenž soudí spravedlivě. (NBK)

Představte si tedy, že by neexistoval Bůh a Jeho křesťanská morálka, která prikazuje lidem lásku, milosrdenství a odpuštění. To by pak bylo peklo na zemi. Chtěli byste žít v takovém světě? Já tedy ne! Místo lásky by zde byla nenávisť, místo milosrdenství bezcitnost, místo odpuštění msta. Proč? Protože bez Boha, oběti Božího Syna Ježíše Krista na kříži, by zde chyběl nejvyšší morální apel na svědomí člověka milovat, prokazovat milosrdenství a odpouštět jiným lidem. Někdo může namítnout, že v Boha nevěří a přesto má lásku, milosrdenství a odpuštění vůči jiným lidem. Kde k tomu takový člověk přišel? Rodičovskou výchovou? Kde k tomu přišli jeho rodiče, prarodiče či rodiče jeho prarodičů? Spočítali jste někdy věže pražských kostelů? Kolik ateistů asi žilo v Čechách a na Moravě do konce 18. nebo ještě i v 19. století? Nemylte se! Vše dobré co máme, pochází od Boha, ač často to lidé zdeformovali k nepoznání a z veškerého dobra vytěsnili Boha.

Dle Bible Bůh stvořil člověka jako svobodnou morální bytost, která se může svobodně rozhodovat, nikoliv jako robota, který dělá přesně to, k čemu byl naprogramován. To znamená, že člověk může udělat dobrá ale i špatná rozhodnutí. Za tuto svobodu, kterou lidé použili k špatným rozhodnutím (hříchům), v důsledku kterých se stali Božími nepřáteli, však sám Bůh zaplatil nejvyšší cenu - životem svého Syna Ježíše Krista, aby nám naše hříchy mohly být odpuštěny. Tato nesobecká láska Boha k člověku, je pro nás morální výzvou k nesobecké lásce k Bohu a každému člověku, i nepříteli. Nejedná se o emocionální lásku – řecky phileo, ale o lásku v morálním smyslu spočívající v konání toho, co je dobré před Bohem – řecky agape (v koine řečtině jsou různé druhy lásky vyjádřeny jinými slovy). Milovat Boha tak znamená konat jeho vůli:

1 Janův 5:3 Neboť to je láska k Bohu, abychom zachovávali jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká. (NBK).

Milovat bližního, i nepřítele tak znamená zdržet se vůči němu zlého jednání usilovat o jeho dobro:

Římanům 12:19 Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo [Božímu] hněvu, neboť je napsáno: „Mně [patří] pomsta, já^F odplatím, praví Pán.“ Dt 32,35; He 10,30 (x) Dt 32:35; Žd 10:30; 20 Ale: „Jestliže má tvůj nepřítel hlad, + dávej mu + jíst, [a] má-li žízeň, dávej mu pít; + když to + budeš

+ činit, ^F nasypeš žhavé uhlí na jeho hlavu. Př 25,21n; Mt 5,44 (x) Př 25:21n; Mt 5:44; 21
+ Nenech ⁺ se ⁺ přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem. (NS)

Milovat Boha a lidi znamená bojovat se svým sobectvím a omezovat jej křesťanskou morálkou. Mnozí lidé však mají nejraději sami sebe a sobectví některých jde i přes mrtvoly. Proto Bůh ustanovil vlády, aby trestaly zlo a odměňovaly dobro (Římanům 13:1-7). To se však často neděje, protože i zde jsou sobečtí lidé. Jednoho dne ale přijde poslední soud nad všemi lidmi za jejich hříchy, který dle Bible vykoná Ježíš Kristus.

2 Korintským 5:10 My všichni se přece musíme ukázat před Kristovou soudnou stolicí, aby každý dostal [odplatu] za to, co [dělal] v těle, podle toho, co vykonal, ať už [to bylo] dobré nebo zlé. (NBK)

Není to Bůh, ale člověk, kdo působí zlo a s ním spojené utrpení jiným lidem. Je to i každý z nás, kdo se z času na čas dopouští zla (hříchu) a tím působí utrpení jiným lidem. Božím trestem za každý hřích (ať lež nebo vraždu) je smrt. Pokud by měl Bůh zabránit každému zlu a utrpení, pak bychom neměli svobodou vůli, na podkladě které bychom se mohli svobodně rozhodnout Boha milovat nebo jej odmítnout a byli bychom roboti. Pokud by měl Bůh okamžitě potrestat každé zlo, pak bychom už byli všichni mrtví.

Můj závěr je takový, že víra, že lidé si sami působí utrpení a Bůh ho dopouští, protože nám dal svobodnou vůli, je rozumná víra.

A co Vy? Jaká je Vaše víra ohledně utrpení? O jaké rozumné důvody a důkazy se Vaše víra opírá? Pokud hledáte odpovědi na své otázky, jak získat Boží odpuštění hříchů, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko